

TAMMUKKA

Keski-Suomen Perhokalastajat ry:n jäsentiedote 2/2006

JÄSENTARJOUKSET

ENDURANCE -PERHOLIIVI (ORIGINAL!) 85•
+ SIIMALEIKKURI KAUPAN PÄÄLLE (norm. 127•)

KAHLUUSAUVA 49•

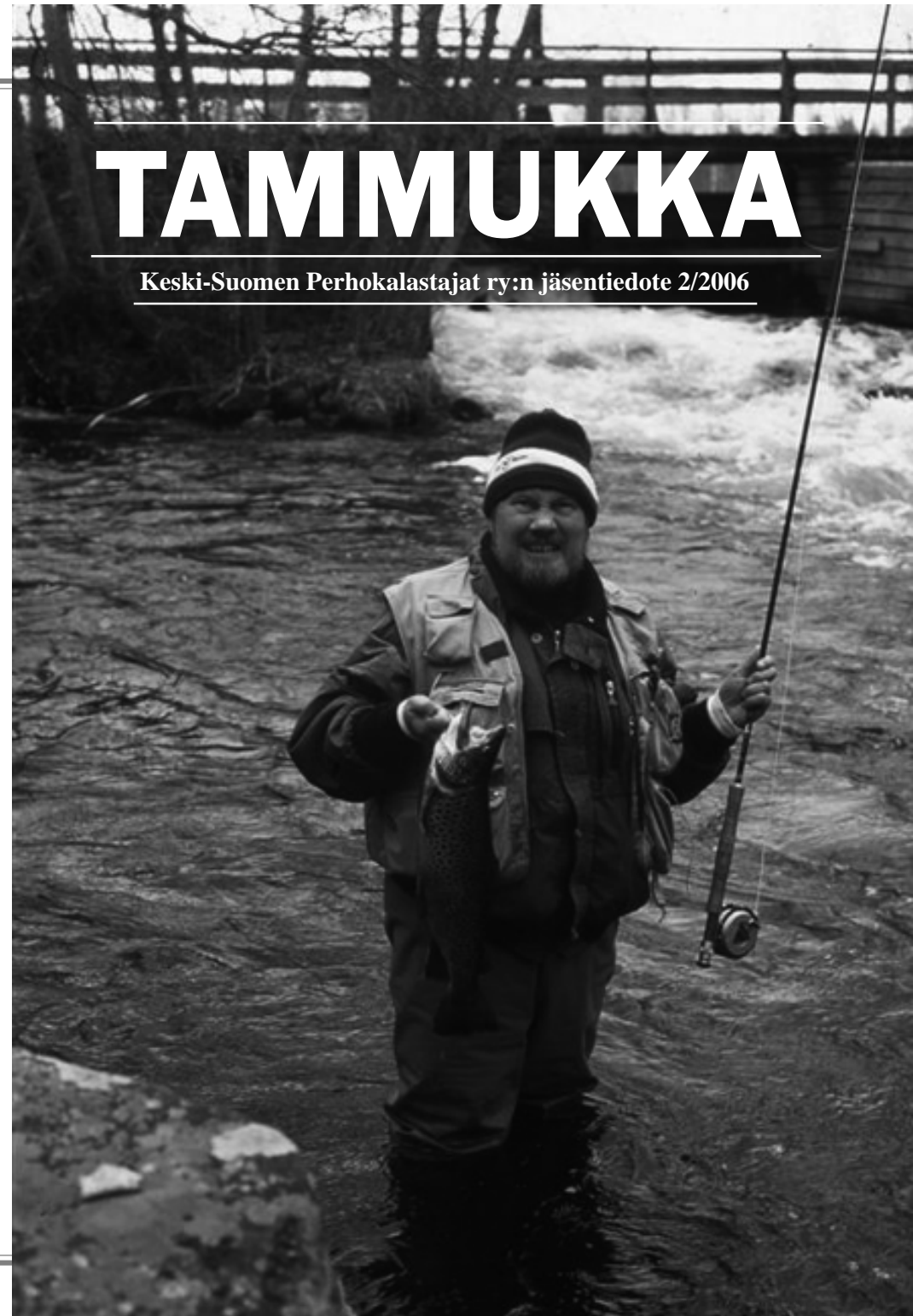
KAMASAN -PERHOKOUKUT 3 RASIAA/12•
(Ei lohikoukut)

Tutustumistarjous!

WINSTON -PERHOVAVAT -10%

VAIHDA NYT VANHA KULUNUT
PERHOSIIMASI UUTEEN!
PERHOSIIMAT -15%
(ei koske LEE WULFF -siimoja)

Guideline koeheitto-/esittelypäivä torstaina 18.5.2006
kello 10.30 - 17.30 ravintolakoulu
Priimuksen nurmialueella.

Kerhon yhteystiedot

Keski-Suomen Perhokalastajat ry
PL 570
40101 JYVÄSKYLÄ

www.kspk.fi

Tilinumero

Keski-Suomen Osuuspankki 529002-2187791
Jäsenmaksu 25• Liittymismaksu 15• (nuorisojäsenet 5•)

Kerhon hallitus

Puheenjohtaja

Helena Voutilainen 0400 - 715 706 helena.voutilainen@kspk.fi
Pohjanaho 14 D 17
40520 Jyväskylä

Varapuheenjohtaja

Kari Salmi 040 - 591 7206 kari.salmi@kspk.fi

Sihteeri

Timo Halme 050 - 565 9589 timo.halme@kspk.fi

Rahastonhoitaja/jäsenasiat

Jukka Kuusela 040 - 730 9020 jukka.kuusela@kspk.fi

Nettivastaava

Jyrki Hiltunen 040 - 532 5339 jyrki.hiltunen@kspk.fi

Hallituksen jäsen

Jaakko Saari 040 - 582 9529 jaakko.saari@kspk.fi
Masi Hast 050 - 381 9106 masi.hast@kspk.fi

Lohijaosto

Kari Salmi 040 - 591 7206 kari.salmi@kspk.fi
Jaakko Saari 040 - 582 9529 jaakko.saari@kspk.fi

Kilpajaosto

Kristian Mattila 040 - 513 2919 kristian.mattila@kspk.fi

Lampijaosto

Mikko Jokilahti 045 - 135 6364 mikko.jokilahti@kspk.fi

Sidontajaosto

Masi Hast 050 - 381 9106 masi.hast@kspk.fi

Vavankärki kohti koskia...

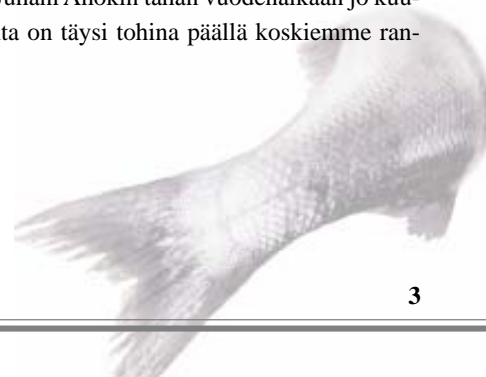
KÄDESSÄNNE on nyt kerhomme historian ensimmäinen jäsenlehti. Olemme saaneet tähän hienoja artikkeleita mm. Osmo Rintalalta, Erkki Norellilta, Tuomas Lappalaiselta sekä jaostoiltamme. Tästä kuuluu siis suurkiitos Teille, arvon kynämiehet.

SAMALLA kun iloitsen tästä uudesta lehdestämme, tuottaa minulle suunnatonta iloa myös uuden, rauhallisemman lammen, *Kuusikkolammen*, vuokraaminen kerholaisillemme. Näin varsinkin nuorempi väki pääsee edelleen kätevästi lähelle kalaan. Lammen jäsenyydestä ja pelisäännöistä löydät jutun lehtemme sivuilta.

JAOSTOT ovat alkaneet mukavasti toimimaan heti alkuvuodesta. Varsinkin Lohijaostolle oli aivan selvästi tilaus. On ihanaa kun vanhat konkarit ovat jälleen runsaslukuisesti palanneet kerhoiltoihimme ja pääsevät nyt yhdessä suunnittelemaan kerhollemme yhä monipuolisempaa ohjelmaa ja jakamaan kokemuksiaan myös meille nuoremmille.

NYT sitten vaan sitomaan ja suunnittelemaan kesän ottipelejä ja rasvaamaan siimoja (kuten Juhani Ahokin tähän vuodenaikaan jo kuumeisesti tekisi...), sillä kohta on täysi tohina päällä koskiemme rannoilla!

Teitä tervehtien,
Helena Voutilainen
Puheenjohtaja

Rosenlewin kalastusvälineiden historia

Teksti: Osmo Rintala

Vuonna 1982 saimme anomuksesta työryhmällä Erkki Markkanen, Jarmo Kovanen ja allekirjoittanut, Suomen Kulttuurirahastolta pienen apurahan ”Monitieteellisen tutkimuksen tekemiseksi Huopanankoskesta”. Idean isä oli oikeastaan Seutukaavaliitossa työskennellyt FK Jarmo Kovanen ja perimmäisenä tarkoituksena oli tuoda voimalaitosrakentamisen uhan alla olevan Huopanankosken kulttuurihistoria kaikkien tietoon ja näin saada lisäperusteita suojella arvokas koski.

Itse ajatus tutkimuksesta syntyi Keski-Suomen virtaavien vesien inventaariotyöryhmän työskentelyn aikana.

Dos Erkki Markkanen oli historioitsija, joka oli kirjoittanut muun muassa Viitasaaren kunnan historian. FK Jarmo Kovanen toimi Seutukaavaliitossa ja oli kutsuttuna VIRVE -työryhmän sihteeriksi. Tähän työryhmään allekirjoittanut oli kutsuttuna urheilukalastajien edustajana.

Alkuperäisenä tarkoituksena ei välttämättä ollut tutkimuksen julkaisu kirjan

Rosenlewin kalastusvälineitä

Kuva: Osmo Rintala

muodossa, mutta tutkimuksen valmistuttua aineistoa tarjottiin julkaistavaksi ja niinpä paikallisista aiheista aikaisempiakin kirjoja julkaissut ATENA Oy pyysi aineistoa julkaisemista varten. Ja näin syntyi kirja: ”Huopana Juhani Ahon koski”.

Tässä tutkimuksessa minun osa-alueenani oli urheilukalastuksen historia Huopanankoskella. Ensimmäisiä tutkimuskohteitani oli Huopanankalastusklubin aika. Sitä selvittääkseni otin yhteyttä kaikkiin tietooni saamiin Klubin jäsenten jälkeläisiin. Pienenä episodina voin kertoa miten soitin jalkaväenkenraali Adolf

Ehnrootille ja aloitin asiani esittämisen sanoilla: ”Tehän olette professori Ernst Ehnrootin poika” johon Aatu tyylillään että: ”No jaa poika ja poika, olenhan minä jo kahdeksankymmentä ja minulla itselläni on jo poika ja...” En voinut muuta kuin pyytää anteeksi asian esittämistapaani, ja sain asiallisen vastauksen tiedusteluuni, eli kaikki Ernst Ehnrootin välineet olivat kuluu- neet jälkeläisten käsissä loppuun, eikä muutakaan dokumentaatiota Huopanasta ollut hänellä säilynyt.

Juhani Ahon kalastajakaverina ja ”hovi- vihankkijana” olleen *Conrad Rosenlewin* pojalta (no jaa poika ja poika, oli hänkin jo varman kahdeksankymmentä) *Stuart Rosenlewiltä* sain vastauksen, että kyllä hänellä jotain isänsä aikaisia kalastusvälineitä on varastossaan. Sovimme tapaamisesta ja minä ajelin Porin Yteriin, jossa Stuart asui. Vanha, laiha, pitkä ja kultivoitunut herra otti minut ystävällisesti vastaan, ja ennen pitkää hän kantoi varastotaan nipun vapoja ja muita isältään perimiä kalastusvälineitä. Keskusteluissa selvisi, ettei välineillä ollut kalastanut kukaan Conradin kuoleman jälkeen. Conradin ainoan pojan Stuartin harrastus oli aina ollut meri ja purjehtiminen, ja siitä sainkin kuulla pitkät muistelot siinä kahvitellesamme.

Esineiden lisäksi löytyi perhealbumista kuvia Conradin Huopanankalastusretkiltä. Muun muassa kuva Rolls Roysestä, jossa oli Stuartin kertoman mukaan jopa kahvinkeittoa varten uloke moottorin lohkon sivussa. Aikamme keskusteltuaamme poh-

dimme välineiden oikeaa sijoituspaikkaa - olisiko se jokin museo, ehkä jossain keskusteluissa väläytellyt Huopanalle mahdollisesti perustettava Suomen Urheilukalastusmuseo. Siihen Stuart sanoi vain: ”Minähän voisin lahjoittaa ne sinulle”. En kuitenkaan katsonut voivani yksityishenkilönä ottaa vastaan niin arvokasta lahjoitusta, mutta esitin että Keski-Suomen Perhokalastaja ry, jonka puheenjohtaja olin, voisi ottaa esineet lahjoituksena vastaan ja sitoutua esittelemään niitä jälkipolville ja lahjoittamaan ne edelleen Huopanalle mahdollisesti perustettavaan valtakunnalliseen Urheilukalastusmuseoon.

Ajelin takaisin Jyväskylään ja siellä laadimme allekirjoituksia vailla olevan lahjakirjan ja suunnittelimme myös muut asiaan kuuluvat muodollisuudet.

Esineet kävimme vastaanottamassa delekaatiolla *Osmo Rintala*, *Veikko Hiltunen* ja *Pertti Kaira* sekä taisi mukana olla vielä *Uudentalon Jussikin*. Pertin halusimme mukaan, koska hän Saksassa opiskelleena puhuu sujuvasti saksaa ja halusimme että myös Stuartin vaimo saa puhua omalla äidinkielellään. Luovutustilaisuus oli lyhyt kahvihetki ja juttelutuokio lahjakirjan allekirjoituksineen - ja niin matkasivat arvokkaat museoesineet mukana Keski-Suomeen.

Puheenjohtajana säilytin välineitä muutamien vuoden komerossani hieman pelähten tulipaloa ja sen sellaista, koska välineitä ei mitenkään ollut vakuutettu. Niinpä käännyin ystäväni, Riihimäen Perho-

kalastajat ry:n puheenjohtajan Suomen Metsästysmuseon amanuenssin *Jukka Pelto-* *tosen* puoleen, ja hän esitti säilytyspaikaksi Metsästysmuseon holvia. Niin sovimme säilytyksestä ilman varsinaista deponointisopimusta ehdolla, että esineet ovat vain meidän luvalla esiteltäviä eikä niitä saa lainata edelleen. Suomen Metsästys

tysmuseossa oli ainakin tuolloin, ennen Vääkyn museon perustamista, paljon kalastukseen liittyvää esineistöä holvisaan.

Esineistä on vielä todettava, että Conrad Rosenlewin ja Juhani Ahon suhde oli sen luonteinen, että Rosenlew mielellään hankki ja lahjoitti ”köyhälle kirjailijalle” ja Klubin puheenjohtajalle Aholle kalastusvälineitä ja ehkä usein juuri samanlaisia joita itselleenkin hankki. Niinpä näissä välineissä on lähes käyttämättömänä myös pintaperhovapa: ”Palakona Extra Light” jonkalaisen Aho halusi. Sen saatuaan matkusti Huopanalle sitä testaamaan ja kirjoitti tapahtumasta lastun Lohivapa. Samanlainen vapa jollainen Ahon kuoltua hänen toivomuksesta sijoitettiin myös hänen arkkuunsa. Varmaan välineissä on myös muita samanlaisia, joilla Aho kalasteli. Rosenlew myös toki kalasteli ainakin Kokemäenjoen koskilla, joten kaikki välineet eivät ehkä ole juuri Huopanalle hankittuja.

Erkki Norellista kunniajäsen

Teksti *Helena Voutilainen*

Meillä oli suuri ilo ja kunnia käydä **M**onnittelemassa Erkki Norellia Vääkynsä sekä luovuttaa hänelle kerhon kunniakirja.

Hallitus päätti maaliskuussa yksimielisesti kutsua hänet kunniajäseneksi. Perusteiksi katsottiin Keski-Suomen koskien, niin menneiden kuin nykyistenkin, puolustaminen ja tunnetuksi tekeminen sekä perhokalastuksen esiin tuonti kirjallisessa ja suullisessa muodossa. Lisäksi hän on tehnyt saumatonta yhteistyötä kerhomme kanssa.

Erkki olikin vaimonsa Mian kanssa meitä iloisena jo ovella vastassa. Heti pihalla tiesimme tullemme oikeaan perhokalastusperheeseen. Simo Lumpeen 1970-luvulla suunnittelema Norellien talo muistutti todellakin siipineen kansallisperhoamme Nalle Puhia!

Lähetystömme luovutti kunniakirjan ja kukat Erkille juhmallisesti kuohuviinin kera. Mian spesiaali-kalakeitto oli kerrassaan suussa sulava! Iloinen rupattelu niin kalastuksesta, koskista kuin myös historiasta täytti talon.

Saimme tutustua Erkin keräämiin vanhoihin vapoihin, keloihin ja perhoihin. Erkin ensimmäinen lapsuudenajan sidontapenkki – pyykkipoika - oli yhä tallella ty-

kötärpeineen. Oli kiva nähdä noita vanhoja ja arvokkaita välineitä ”kotimuseossa”. Kirjoistahan me olemme niiden historiasta saaneet lukea.

Keväinen vierailuhetki oli ikimuistettava ja kotimatkan kertasimme Mia-rouvan kalakeiton reseptiä. Yksi jos toinenkin kokeili sitä oitis kotona!

Vierailun kiitoksiin yhtyvät kanssani: Jaakko Saari, Jukka Kuusela, Martti Saarinen ja Erkki Hämäläinen.

No, jopas sattui...

Teksti: *Erkki Norell*

Jokin aika sitten Helena Voutilainen soitteli minulle tiedustellen ottaisinko vastaan seuranne kunniajäsenyyden. Yritin epätoivoisesti änkyttää ontuvaa vastaustani, saattoipa se ulkopuolisesta kuulostaa jopa töksäytykseltä. Mutta tosiasiassa olin niin yllättyneet, että en alkuunsa saanut muotoiltua kunnollista vastaustani.

Lapsuuteni ja nuoruuteni kesät, myös lähes jokaisen joulu-, hiihto- ja pääsiäsloman sain viettää Keski-Suomessa, Hietaman kylän läpi virtaavan koskireitin varrella. Perheemme kesämökki Norela sijaitsi aivan Hietamankosken alajuoksulla. Eipä ollut mikään ihme, että lähes päivittäin olin koskien äärellä, kesäisin kalalla ja talvisin tutkimassa koskien rakennetta

*Onnellinen mies
Kuva: Helena Voutilainen*

ja elämää. Niin, koskien - olihan muutama kilometrin säteellä neljä koskea; Aitto-, Kiimas-, Varpas- ja Hietamankoski. Nämä opettivat isäni avustuksella kalastamaan virtavesissä ja perholla.

Yleensä kaikki kaunis katoaa - kohdaltani lapsuus, nuoruus ja itse kosket. Kuitenkaan muistot eivät kadonneet, vaan ne ovat säilyneet ja säilyvät elämäni loppuun asti. Niin on säilynyt myös läheinen suhde perhokalastukseen, joka harrastus edelleenkin on harrastuksista läheisin.

Luonnollisesti nimitys Keski-Suomen Perhokalastajat ry:n kunniajäseneksi on minulle erittäin suuri huomionosoitus, siitä suuri kunnia niin seuran jäsenille kuin hallitukselle.

Minne ne katosivat

Teksti: Erkki Norell

Lapsena ja nuorukaisena kalastin usealla Keski-Suomen koskella, jotka noista ajoista ovat muuttuneet tai hävinneet kokonaan. Jäljelle ovat jääneet vain valokuvat sekä merkinnät vanhoissa kalapäiväkirjoissa. Monelle nykypäivän perhokalastajalle nimet Hilmo tai Hietama ovat kyllä tuttuja, mutta mahdollisuutta käydä tai kalastaa niillä ei enää ole. Onpa lapsuuteni päivistä myös Naarakoski, Heijoinen, Kärnä, Huopana ja Simuna muuttuneet suunnattomasti. Paremmiksi vai huonommiksi, siihen en ota kantaa.

Hietaman kosket

Hietaman koskireitti virtasi Hietaman kylän lävitse. Lyhyen, noin kymmenen kilometrin matkalla oli kuusi (6) koskea, joista vain Naarakoski jäi jäljelle voimalaitoksen ilmestyttyä itse Hietamankoskeen. Kiimas-, Aitto-, Hietaman- ja Varpaskoski hävisivät täysin. Henkilökohtaisesti nämä Saarijärven vesireitin tummavetiset kosket tutustuttivat minut isäni myötävaikutuksella kalastuksen, etenkin perhokalastuksen saloihin. Nämä useaan otteeseen uitolle peratut koskiuomat soveltuivat silti erinomaaisesti niin taimenten oleskelu-, ruokailu- kuin kutualueiksi, mutta silloinhan kaloja oli.

Kolme ylimmästä koskea tulivat minulle läheisimmiksi, sijaitsihan kesämökkimme Norela juuri Hietamankosken alajuoksulla. Hietamankoski oli yksi Keski-Suomen kauneimmista ja mahtavimmista kos-

kista. Lyhyen matkan aikana vesi putosi peräti kahdeksan metriä. Siinä oli jyminä ja kohinaa. Kotikoskillani sain kokea useita kalastukseen liittyviä asioita. Opin havaitsemaan sään, vedenkorkeuksien, lämpötilojen ja ravinnon, hyönteisten sekä pikkukalojen vaikutuksen taimenten käyttäytymiseen. Opin erottamaan suurtaimenteruokailu- ja oleskelualueet. Opin lukemaan koskea. Lähes päivittäin olin kalassa jollakin noista koskipaikoista, myös joululoman yhteydessä tutkimassa jokuuoman elämää.

Ja kuin yllättäen vuonna 1967 kaikki tämä kauneus ja mahtavuus katosi yhden talven aikana. Koneet tulivat koskien rannalle. Vedet pakotettiin uuteen kaivettuun uomaan, jossa ne mennessään jauhoivat sähköä, milloin jauhoivat. Aina ei ole vesi riittänyt turbiinien pyörittämiseen.

Hilmonkoski

Hilmonjoki sijaitsi Kannonkosken kunnassa, Kivijärven alapuolen Pudasjärven ja Keiteleeseen laskevan Vuosijärven välissä. Tässä lähes seitsemän kilometriä pitkän vesiuoman alapäässä oli yli kolmekilometrinen Hilmonkoski. Suurelta osin metsäisten maisemien lävitse virtaava koski oli kalastajien keskuudessa huomattavasti vähemmän tunnettu kuin alapuolinen Huopana, jonne niin moni kalatarina sijoittuu - kiitos etenkin Juhani Ahon. Kävipä Aho Hilmonsakin muutama otteeseen, muttei juurikaan mieltynyt tuohon mainitsemaansa erämaakoskeen. Kuitenkin Hilmonkoski oli aikanaan yksi Euroopan tuotetuimmista taimenkoskista, mitattiinpa sitä nyt millä mittareilla tahansa. Oli kutupaikkoja sekä poikastuotantoalueita. Yhtenä osoituksena kalamäärästä olkoon ote Perhokalastajat ry:n kalapäiväkirjan yhdeltä aukeamalta, josta ylössaatuja taimenia on kahdeksantoista. Pienin taimenista oli 0,400 kg ja suurin 8,1 kg. Otettujen taimenten keskipainoksi tuli 3,666 kg. Aivan näin komeita aukeita ei kirjasta muita löydy, mutta lähes vastaavanlaisia oli useita. Isäni oli Perhokalastajat ry:n jäsen, minä juniorijäsen, joten mahdollisuudet käydä kalassa koskella meillä oli. Kuitenkaan emme käyneet Hilmonsassa kuin kerran, korkeintaan kahdesti kesässä. Syykin oli selvä, meillähän oli Hietaman kosket, joilla saattoi pistäytyä milloin vain, jopa useampaan otteeseen päivässä. Näin valitettavasti tuo kuuluisa vesiväylä ei minulle kovin tuuksi tullut.

Hilmonkoski

kuva: Erkki Norellin arkistosta

ritty parantamaan ja vesimäärää siinä lisäämään, joskaan valitettavasti näillä ei Hilmonkoskea kuitenkaan takaisin nuoruuteni kuntoon saada.

Heijoistenkoski

Hilmonkosken menetyksen jälkeen seurani uudeksi kalapaikaksi tuli Heijoinen. Koskessa oli hyvin paljon samanlaisia piirteitä kuin Hilmonsassa. Oli pituutta, eriäviä koskipaikkoja ja suvantoja sekä erämaan tuntu. Kuitenkin parissa kohdin ne erosivat toisistaan, Heijoisten vesi oli huomattavasti tummempaa ja sitä oli paljon vähemmän.

Taas tuli ongelmaksi kalastusajan jakaminen. Vaikka kesämökkimme ja uuden kalapaikan väliä ei ollut kuin 60 kilometriä oli sitä mielestämme aivan liikaa. Näin

Tule mukaan lohijaoston toimintaan!

Teksti: Kari Salmi ja Jaakko Saari

KIINNOSTAISIKO lohen perhokalastus, mutta et oikein tiedä, miten homma lähitisi käyntiin? Lehtiartikkeleista ja kirjoista saa kyllä tietoa, mutta sen soveltaminen käytäntöön voi tuntua haastavalta. Mitä varusteita todella tarvitaan, mikä olisi sopiva kalastuskohde aloittelijalle ja mitä perhoja tai menetelmiä kannattaisi käyttää?

Nämä ovat tultuja kysymyksiä lohestuksen alkutaipaleelta. Lohen perhokalastusta harrastava ystävä tai seuratoveri voi auttaa alkuun ja säästää merkittävästi ”kantapään kautta” oppimista – siis vaivaa, aikaa ja myös rahaa.

Vai koetko, että seuran perinteinen ohjelmatarjonta ei enää motivoi osallistumaan, eikä näin tarjoa kokeneelle konkarille mielenkiintoisia ja haastavia tilaisuuksia? Oletko siirtynyt keskisuomalaisilta taimenvesiltä pikkuhiljaa Norjan, Ruotsin tai Lapin lohivesille – muita suomalaisia vaihtoehtoja unohtamatta? Jokavuotiset reissut tutussa seurassa ovat vakiinnuttaneet paikkansa kalenterissasi. Tunnet kohteen ja sen vaihtelut sekä pystyt soveltamaan kokemustasi aina kulloiseenkin tilanteeseen niin, että alibikalat viettävät syksyn pakastimessasi todisteena tiedoistasi ja taidoistasi. Miten tässä näin pääsi käymään? Ennen niin aktiivinen ja kehittämishaluinen seuran jäsen on pikkuhiljaa jäänyt taka-alalle – maksaen toki jäsenmaksunsa saamatta kuitenkaan mielestään vastinetta nykyiselle harrastukselleen.

Tai koetko, että sinulla olisi annettavaa lohenkalastuksen sektorilla, mutta luontevaa foorumia ei ole tarjolla? Haluaisitko vaihtaa kuulumisia ja kokemuksia tai vaihtokapa osallistaa seuratovereitasi ”kenttätutkimuksiin” hakiessasi vahvistusta tuhansien kalastustuntien perusteella tehtyjen teorioiden toimivuuden osoittamiseksi myös käytännössä?

Jaoston toiminta on vielä alkuvaiheessa ja hakee näin ollen muotojaan. Kaikki ehdotukset ovat tervetulleita. Ensimmäinen kokoontuminen kuitenkin jo osoitti, että kiinnostusta ja tarvetta tällaiseen toimintaan on olemassa. Seuran uudistuneet verkkosivut tulevat tarjoamaan hyvän foorumin keskustelulle sekä omien kokemusten, menetelmien ja välineiden esittelylle. Järjestämme toki myös seuratoimintaa sidonnan, kalastuksen teorian ja miksei heittotarjoittelunkin tiimoilta tarpeen mukaan. Tavoitteena on myös kutsua alan guruja luennoimaan kiinnostavista aihe-alueista.

Kevät kulunee organisoitumiseen ja jaoston toimintatavoitteiden määrittämiseen. Kesän ensimmäinen konkreettinen ponnistus on yhteisen kalastusmatkan järjestäminen. Aiheesta saat aikanaan enemmän tietoa verkkosivuillamme, tai ottamalla yhteyttä jaoston puuhamiehiin Jaakko Saareen tai Kari Salmeen.

Pysy kuulolla, sillä tämäkin on vain sinua varten!

Heijoinen jäi perheellemme hieman vie-raaksi. Kuitenkin aina koskella käydessämme nautimme sen kauneudesta, myös saamistamme kaloista, joista mainittakoon isäni väsyttämä 7,5 kilon taimen Vaajakosken alapuolelta. Myöhemmin paikkaa ryhdyttiin kutsumaan Norellin suoraksi.

Kalastuksemme Heijoisissa lopahti 1970-luvun puolivälissä, syynä uudet kalavedet lähempänä asuinpaikkaamme. Vain muutaman kerran olen tämän jälkeen käynyt hätäisesti Heijostenkoskella kalalla. Kunnostuksen jälkeen olen piipahtanut kahdesti; en kalalla, vaan muistelemassa menneitä. Millainen uusi koski kalastuksellisesti on, en tiedä, toivottavasti antoisaa.

Huopanankoski

Huopanalla on minulle erityinen merkitys. Siellä ovat sukumme jäsenet kalastaneet, nimenomaan perhokalastaneet jo 1800-luvun loppupuolelta lukien. Myös Huopanalle sukulaistemme ja isäni kummisetä William Ruth houkutteli Juhani Ahon tunnetuin seurauksin. Siellä osittain isäni sai kalastusoppinsa enoltaan Walter Wiik’iltä.

Ensimmäisen kerran kävin koskella 1948; en kalalla, vaan ohiajomatkalla ihas-telemassa paikan maisemia. Sitten vuonna 1951 sain jopa kalastaa Huopanassa. Päällimmäiseksi mieleeni jäi saamani taimen Välisuvannon alapäästä.

Silloin kosken varsilla oli runsaasti uittolaitteita, myös sen vedet virtasivat useaan otteeseen peratussa koskessa. Kuitenkin kaikkesta tästä huolimatta taimenia oli joka puolella, niin poikasia, mulloja kuin suur-

taimenia.

Huopana ei koskaan tullut minulle tu-tuksi, kävinhän siellä ainoastaan muuta-maan otteeseen. Myöskään uudelleen en-tisöidyillä, parannetulla koskella olen käy-nyt vain harvaksen. Taaskin ovat olleet esteenä toiset kalapaikat, myös vaikeudet liikkua, kahlauksesta puhumattakaan.

Synkältä tuntuu tämä jorina, sillä niin paljon ovat vuosien kuluessa Keski-Suomen kosket muuttuneet, osa kokonaan hävinnyt. Muuttuneet ovat myös kalastamamme taimenet. Valittaen väitän, ettei noita alkuperäisiä, toisistaan selkeästi erotettavissa olevia luonnontaimenia, noita tyypillisiä saarijärveläisiä, viitasaarelaisia ja rautalammilaisia enää ole. Suurin osa, elleivät kaikki väsyttämistämme järvitaimenista ovat istukkaita, jo aikoja sitten toisiinsa risteytyneitä kaloja. Mutta onneksi ne lähes kaikki ennemmin tai myöhemmin oppivat lohikalojen tavoille, hyppiviksi, juroviksi ja taisteleviksi taimeniksi.

Lampijaosto

Kuusikkolampi

Teksti: Helena Voutilainen

Seura on vuokrannut Jyväskylän etelä-Keljosta, Huhtalammelta uuden, rauhaisan **Kuusikkolammen**. Lammen osakkaaksi pääsee seuran jäsenmaksun ja lampiosakkuuden lunastanut perhokalastaja. Osakkuus kaudelle 1.6.2006 - 31.5.2007 maksaa 40 €, samoin perhelupa, sisältäen 6 kirjolohta.

Osakkaan tulee lukea ja hyväksyä lammen säännöt. Jotta voisimme pitää lampemme, tulee jokaisen noudattaa annettuja ohjeita! Lampi on ajoittain omistajan yksityiskäytössä, joten seuraa nettiä tai tarkista puhelimella lammen vastuuhenkilöiltä, että lammelle voi mennä kalastamaan. Ilmoittautumiset Jokilahden Mikolle (yhteystiedot sivu 2).

Ilmoittautumisen yhteydessä saat viitenumeron jota on käytettävä maksun yhteydessä.

Kilpakalastusjaosto

Joukkue SM 2005 Karkkilassa

Teksti: Tuomas Lappalainen

Perjantaina iltapäivällä lähdimme ajelemaan kohti Karkkilaa. Tunnelma oli korkealla ja olimme varmoja Suomen mestaruudesta. Saavuimme hyiseen Karkkilaan eikä meitä ollut kukaan vastassa, majoituimme näet eri osoitteessa kuin muut kilpatoverimme. Uni ei meinannut ainakaan henkilökohtaisesti kovin helposti tulla, liekö syynä toistaiseksi lyhyt kilpakalastusurani?

Ajelimme mökiltämme Antin ja Ramin kanssa leirikeskukseen pooliarvontaan sekä erinäisiin muihin lähtöselvityksiin. Kalamiehet tapasivat kavereitaan ympäri Suomea. Lopulta kaikki oli valmista kisan aloittamiseksi ja siirryttiin omille pooleille.

Keski-Suomen joukkueen poolit olivat 4, 8, 10 ja 2. Pääsimme arpaonnen suosi-
mina heti lauantaiamun ensimmäisellä

jaksolla tositoimiin. Pooli neljä näytti tosi hyvältä. Helsingin Perhokalastajien joukkue oli valvomassa, ja välittömästi heidän antaman äänimerkkinsä (Röytäkää!) jälkeen alkoi hurja virpominen. Taktiikka oli selvä, tulos ei. Läheltä pohjaa ja tarkasti. Liitsit, nymfit ja larvat sukelsivat hurjasti puolitoista tuntia. Tuloksena Ramin saama pikkutaimen ja kirjolohen tärppi ja Tuomaksen pikku harri. Eipä alkanut niin kuin piti... Muualta kuului kummia. Joku joukkue oli saanut meidän seuraavan jaksomme poolista kahdeksan kirjolohta! Ja melkein kaikki muutkin joukkueet osoitivat kalaa joessa olevan.

Toinen kalastusjaksomme sijoittui lauantai-iltapäivään. Keli tuntui mukavalta ja vapakäsi tutisi itseluottamusta huokuen. Poolin kahdeksan kohdassa virtaus rauhoittui ja joki teki loivan mutkan vasemmalle. Poolivalvoja antoi aloitusmerkin. Aloitin kalastuksen poolin alarajalta. Muutaman minuutin liitsillä ”larvastamisen” jälkeen kirjolohi antautui aivan jalkojen juuresta. Hyvä aloitus jaksolle. Rami ja Antti jatkoivat keskittyneinä kalastusta. Noin puolentunnin päästä sain tilaisuuden oikaista siimani. Taas nappasi kirjolohi kiinni - vai sittenkin liitsi kirjolohen? Harmiksemme kala oli selästi kiinni! Nyt on sekin sitten testattu, ja tietysti tämän piti sattua juuri kisoissa. Jakson loppupuolella ei epävarmoja tärppejä lukuun ottamatta mitään merkittävää nytkähdystä ei vavan kärki tehnyt. Toisen jakson tuloksena oli siis yksi hyväksytyt kirjolohi.

Ilta saapui Karkkilaan ja avauspäivästä sisuuntunut joukkueemme piiloutui perho-

penkkiensä taakse pyörittämään uutta luottoa rasioihinsa. Mietittiin vähän kuinka kalastetaan sunnuntaina, ja mitä opimme lauantain kahdesta jaksosta. Kalasta tarkkaan jokainen vähänkin syvempi joenkohta. Karjaanjoen poolit Karkkilassa ovat syksyllä matalia, mutta syvempiä monttuja löytyy, jos on pelisilmää. Ja jos ei pelisilmällä, niin kahlaamalla viimeistään löytyy. Lisäksi Länsi-rannikon Perhokalastajien joukkue antoi oikean isän oppitunnin kilpakalastuksesta joukkueellemme heitä valvoessamme. Oli hieno katsoa miten helppoa se on, kun sen osaa. Joka ukko sai vuorollaan kalaa, kalastus oli tarkkaa ja tulos tappava, vaikkakin C&R

Sunnuntaiaamu oli kylmä. Joen varressa hytistiin ja tuomaroiitiin ankarasti, Lahden joukkueen perukkeita nimittäin. Säännöt ovat sääntöjä ja 30 cm ei ole 50 cm. Meidän kolmas jaksomme oli sunnuntain kakkosjakso. Pooli sijaitti kilpa-alueen ylärajalla. Yön pakkanen ja puuskittainen tuuli olivat muodostaneet sunnuntaiaamun jaksolle yhtälön, joka hillitsi kalan tuloa. Joessa oli nimittäin huomattavan paljon huomiota herättävän värisiä lehtiä, joiden sekaan karkkiliitsit tehokkaasti maastoutuivat. Kymppi-pooli oli jälleen erittäin hyvän näköistä vettä. Suunnilleen tunnin kalastuksen jälkeen alkoi episodi, joka piti joukkuettamme jännityksessä aivan kisan loppuun saakka. Rami nappasi tyylipuhtaasti pikkukirjon muuten vähäkalaiselta jaksolta, joka koostaan (34 cm) huolimatta osoittautui todella tärkeäksi kalaksi sijoituksemme kannalta. Jännitystä puolestaan aiheutti haavi, jolla kala mitattavaksi kahmaistiin. Kisan tiimellyksessä lievästi

jännittynyt poolivalvoja nimittäin tökkäsi haavinsa Ramin käteen huomattaessa Ramin selässä killuvan ”perhosaavin”. Tuomio kalan hyväksymisestä siirtyi tuomari-neuvostolle.

Viimeinen jakso. Väsy painoi jo kokeamatonta joukkuettamme. Päätimme laittaa joken kaiken mikä sinne oli laitettavissa sekä mitata kaiken mikä sieltä oli mitattavissa. Harmaa, viileä ja tiikkateinen sunnuntai-iltapäivän loppuristutus alkoi. Usko oli kova ja viimein vapa taipui. Kannatta kokeilla. Hakalan Tommi huusi, että tuleehan sitä mitattavaakin. Ja hetken kuluttua vapa oikein. Sporttinen kirjolohi jatkoi hurjana liitsi suupielessään ylävirtaan. Voi Norja! Ei muuta kuin ylös vedestä, Antti tilalle ja uutta peruketta ja perhoa vapisevin sormin kiinni. Kyllä harmitti. Mutta lopulta onni kääntyi. Viime minuuteilla Antti onnistui tartuttamaan larvastamalla kirjon, joka taitavan ja nopean väsyttelyn jälkeen nosti joukkuettamme kohisten tuloluettelossa. Hyvä Antti!

Kisan jälkeen Virolaisen Petri kertoi myös kolmosjakson kalan tulleen hyväksytyksi mukaan kisaan. Pikkuhiljaa kotiinpäin ajellessamme alkoi kymmenes sija maistua jo ihan hyvältä kovatasoisessa kilpailussa. Toki parannettavaa tulevia kisoja varten jäi joka osa-alueella.

Kiva oli kisoja muistella näin tammi-kuussakin vielä kun tätä juttua kirjoittelin. Kiitos mahdollisuudestamme edustaa Keski-Suomen Perhokalastajia joukkue SM-kisoissa 2005!

Tiedotusasiat

Jäsenmaksu

Edellisessä jäsentiedotteessa tiedotteessa kerroimme, ja ne jotka lukivat sen huolellisesti huomasivatkin, että kerhon jäsenmaksu kerättiin alkuvuodesta poikkeuksellisesti osoitelipussa olevaa viitenumeroa käyttäen ilman erillistä maksulappua. Yli puolet jäsenistä maksoikin jäsenmaksunsa yllä mainittua ohjetta käyttäen. Lopuille teistä tulee nyt lehden mukana maksulappu ja sitä käyttäen voitte nyt päivittää jäsenmaksunne kuntoon.

- Jukka Kuusela -

Vaelluskalan vuoksi 2006 -seminaari

Vaelluskalan vuoksi 2006 -seminaari järjestetään lauantaina 20.5.2006 Ravintolan Karjalantalossa (*Siltakatu 1, Joensuun Ilosaari*). Seminaarin ohjelman näet netissä osoitteessa www.vaelluskala.net. Tilaisuus on avoin kaikille. Mikäli tilaisuus kiinnostaa, niin ota yhteyttä allekirjoittaneeseen niin mietitään kimpakyy-tiä.

- Jukka Kuusela -

Huopanan kalareissu

Kerhon perinteinen Huopanan kalareissu järjestetään 4.-6.8.2006. Kalareissulle voi ilmoittautua Jyrki Hiltuselle 1.7 mennessä. Reissuun otetaan mukaan enintään 15 jäsentä. Mikäli ilmoittautuneita tulee enemmän, arvotaan lähtijät. Maksun tulee olla kerhon tilillä 1.8 mennessä tai muuten paikka siirtyy seuraavalle listalla olijalle. Reissun hinta on 55 • 65 • sisältäen kalastusluvut ja majoituksen.

- Jyrki Hiltunen -

Juhlavuosi tulossa

Ensi vuonna juhlimme 35-vuotiaasta kerhoamme! Jos teiltä siis löytyy kotoanne vanhoja valokuvia, muistatte juttuja jne., toivoisin, että lähetätte niistä kopioita allekirjoittaneelle. Kootaan niistä sitten yhdessä kevätkokoukseen 2007 pienimuotoinen näyttely. Yhteystietoni löydätte sivulta 2.

- Helena Voutilainen -

Orviksen testipäivä

Orviksen edustaja, Markku Kemppainen, esittelee Orviksen tuotteita ja tuo Orviksen perhovapoja kokeiltavaksi sunnuntaina 21.5. Paikkana on Tuomiojärven Laajalahti. Esittely alkaa kello 15:00.

- Masi Hast -

EUMER
Pro Fishing Accessories

Messinki- ja wolframkuulat
Muovi ja messinkiputket putkiperhoihin

www.eumer.fi
Jaakko Ojamo
Puh. 044-560 3120
jaakko.ojamo@eumer.fi

*Jyrki Hiltunen sumari-reissulla Huopanalla.
Kuva: Antti Jämsen*

*Huopanan sumaritaimenta Jaskan hartioiden leveydeltä.
Kuva: Masi Hast*

